

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Az új lakásrendelet*

Forrás: *Budapesti Hírlap*

Bp.

(Hely)

1922 VII

(Idő)

6

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy *333.32*

Hely

Idő *"1922"*

Személy

Helyszám

Az új lakásrendelet.

— Részben szabadabbá teszi a lakást és üzlethelyiséget. — Főbb rendelkezései. — A lakók, kereskedők és iparosok az új rendelet ellen. — Sztrájkjal fenyegetőznek és új drágulást jósolnak. —

Köztudomásu, hogy a minisztertanács letárgyalta az új lakásrendelet tervezetét s ennek alapján a népjóléti minisztériumban ki is dolgozták a rendeletet, melynek 5-én, tehát a mai napon kell életbelépni. Mint értesülünk, a népjóléti miniszter a rendelet eredeti szövegét már beadta a nyomdába, s ha a rendelet a holnapi hivatalos lapban nem látna napvilágot, annak csak nyomdatechnikai oka lehet.

Az új lakásrendelet egyébként számos fejezetre tagozódik és főbb rendelkezései a következők:

A lakásügyi közigazgatásról szóló fejezet mindenekelőtt a 2000 lélekszámot meg nem haladó községekben visszaadja a háztulajdonosnak a szabad rendelkezési jogot. De visszaadja ezt a jogot nagyobb községekben és városokban is oly épületekre és épületrészekre, melyekre a lakhatási engedelmet 1921 április 10. után adták, vagy adják meg, valamint eddig emberi lakás céljaira nem alkalmazott, de most lakhatóvá tett épületekre.

Ha üzleti célra használt helyiség megüresedik s lakásra nem alkalmas, a háztulajdonos kérésére a hatóság megállapítja a szabad berbeadás jogát.

Az igényjogosultság dolgában az új rendelet a régi rendelkezés kategóriáit tartja fenn. Az üres vagy megüresedő helyiségeket azonban a háztulajdonos köteles bejelenteni a lakásügyi hatóságoknak. De ugyanakkor joga van nyilatkozni: kinek akarja a helyiséget bérbeadni. Ha a maga, vagy fel-, vagy lemező rokona számára kell a helyiség úgy az

másnak oda nem itélhető. Ugyanaz az eljárás, ha valaki bizonyos meghatározott személyt kíván albérletbe fogadni. Lakásigazolványra azonban minden esetben szükség van.

A rendelet egyik szakasza fenntartja azt a rendelkezést, hogy az igényjogosultak elhelyezése, ha más módon nem lehetséges, továbbra is igénybevétele után történik s takszative felsorolja az igénybevehető helyiségek kategóriáit. Kimondja egyúttal, hogy minden önálló felnőtt egyénnek 2 lakóhelyiségre s minden további 15 évet betöltött egyénnek 1 lakóhelyiségre van joga. Külön számítható természetesen az élethivatás által megkövetelt dolgozószoba. Polgári és katonai közszolgálati alkalmatlanság elhelyezéséről a lakáshivatalnak soronkívül kell gondoskodni.

A igénybevétele, vagyis a rekvirálás alól mentesíteni lehet a lakást, vagy más helyiséget időlegesen, de véglegesen is. Véglegesen akkor, ha az érdekelt az állami lakásépítés céljára meghatározott összeget fizet, vagy ha kötelezi magát, hogy a községben vagy környékén legalább annyi helyiséggel bíró épületet épít, mint a mennyit a rekvirálástól mentesít. A mentesítés díja az első szoba után 10.000, a második után 20.000 és minden további után 50 százalékkal több.

A lakásügyi hatóságok megmaradnak, a melyek eddig voltak. Az elsőfoku határozat ellen panasznak van helye. A lakásügyi hatóság felett a felügyelet joga a népjóléti miniszteré, kinek döntése ellen nincs felelősség. A miniszter azonban nem másíthatja meg a lakáshivatal rendelkezését, csupán megsemmisítheti.

A legáltalánosabb érdeklődésre számot tartó

rendelkezés azután az új lakásbérek megállapítása. A rendelet elsőbb megállapítja a lakáskategóriákat. Kislakás, a melynek 1920 májusban 4000 koronánál, középlakás, melynek 6000 koronánál és nagylakás, melynek 8000 koronánál nem volt több az évi bére. Vidéken kislakás, mely négy vagy ennél kevesebb szobából áll. Fényűző lakás, melynek évi bére 1920. májusban a 8000 koronát meghaladta. Kislakásért az 1917. novemberi házbér négyszerese, középlakásért nyolcszorosa, nagylakásért tizenkétszerese követelhető, míg a fényűző lakás béremelését csak annyiban korlátozza a rendelet, hogy kimondja, hogy 1923 május 1-ig az 1917. novemberi bér huszszorosánál nagyobb nem lehet.

Nem lakás céljára használt helyiségeknek (iroda, üzlet, raktár stb.) bére szabadon emelhető. Ha azonban a tiszta évi bér 1920. májusban legfeljebb 2000 korona volt, akkor a helyiség bére legfeljebb az 1917. novemberi bér tizenötösörösére, ha 1920. májusi bére legfeljebb 6000 korona volt, legfeljebb az 1917. novemberi bér huszszorosára s ha 1920. májusi bére legfeljebb 12.000 korona volt, legfeljebb az 1917. novemberi bér harminczszorosára emelhető. Ha az üzlethelyiség bére a már jelzett időben meghaladta a 12.000 koronát, akkor legfeljebb ennek négyszerese követelhető. Minden más lakásbéremelés ellen tizenöt nap alatt a bíróságnál lehet méltányos bérmegállapítást kérni.

A nyári lakásokra nézve kimondja a rendelet, hogy ezeket közép, nagy és fényűző lakásokként kell kezelni. Albérletbe kiadott nyári lakásnál a bér husz százalékát meghaladó összeg is követelhető. Az albérletre vonatkozóan általában pedig azt mondja, hogy az albérlet nem lehet több, mint a mennyit az illető helyen általában fizetni szoktak. (?)

Végül a felmondást oly módon korlátozza a rendelet, hogy felmondani csak akkor lehet, ha a háztulajdonos felmenő vagy lemenő rokona vagy testvére számára kell a lakás és a bérlő más kielégítő lakáshoz jut, vagy pedig ha a bérlő a kiszabott